

23^e zondag door het jaar 6-7 september 2025

— decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: I will follow – U2 (1980)

https://www.youtube.com/watch?v=-sLzV00gNUo&list=RD-sLzV00gNUo&start_radio=1

I will follow
I was on the outside when you said,
you said you needed me
I was looking at myself,
I was blind, I could not see

A boy tries hard to be a man
His mother takes him by his hand
If he stops to think
he starts to cry, oh, why?

If you walk away, walk away
I walk away, walk away, I will follow
If you walk away, walk away
I walk away, walk away, I will follow (I will follow)

I was on the inside
when they pulled the four walls down
I was looking through the window,
I was lost, I am found

Walk away, walk away
I walk away, walk away, I will follow
If you walk away, walk away
I walk away, walk away, I will follow (I will follow)

Your eyes make a circle
I see you when I go in there
Your eyes, yo-yo-your eyes
Your eyes, yo-yo yo-yo-your eyes

If you walk away, walk away
I walk away, walk away, I will follow
If you walk away, walk away
I walk away, walk away, I will follow
I will follow

Ik zal volgen
Ik was buiten toen je zei
Je zei dat je me nodig had
Ik keek naar mezelf
Ik was blind, kon niet zien

Een jongen probeert zo sterk om een man te zijn
Zijn moeder neemt hem bij de hand
Als hij stopt met denken begint hij te huilen
Oh waarom

Als je wegloopt, wegloopt
Loop ik weg, loop weg...ik zal volgen
Als je wegloopt, wegloopt
Loop ik weg, loop weg...ik zal volgen

Ik was binnen
Toen ze onze vier muren weghaalden
Ik keek door het raam
Ik was verloren, ik ben gevonden

Als je wegloopt, wegloopt
Loop ik weg, loop weg...ik zal volgen
Als je wegloopt, wegloopt
Loop ik weg, loop weg...ik zal volgen, Ik zal volgen

Je ogen maken een cirkel
Ik zie je als ik daar binnen ga
Je ogen, je ogen

Als je wegloopt, wegloopt
Loop ik weg, loop weg...ik zal volgen

Als je wegloopt, wegloopt
Loop ik weg, loop weg...ik zal volgen

Ik zal volgen
Ik zal volgen

Dit lied kun je terugvinden op de debutalbum *Boy* uit 1980 van de Ierse band U2. Bono de leadzanger verwijst ermee naar zijn jeugd en zijn moeder Iris die hij op 14 jaar verloor aan een hersenbloeding. Hij schreef het als het ware vanuit haar perspectief. Met het refrein (*if you walk away ... I will follow*) verwijst Bono naar haar onvoorwaardelijke liefde als moeder, maar je kunt ze ook in zijn mond leggen en zo er zijn groei van jongen naar man in zien, zeker ook met de strofe *I was on the inside ...* De eerste twee strofen schetsen trouwens mooi het beeld van toen ze er nog was, maar hij haar kwetsbaarheid niet zag naar zijn groei naar volwassenheid die hij alleen moest gaan, met toch een blijvende verbondenheid (*the inside – I am found*). Loslaten – Je weg zoeken – de kruisen des levens – verbondenheid vinden als kracht ... komen we straks ook in de lezingen tegen.

Intredelied: Here Jezus om uw woord (ZJ 809)

→ Nederland zingt: <https://www.youtube.com/watch?v=Dz1DdN7WeSI>

→ Zingt Jubilate: <https://www.youtube.com/watch?v=BcPGy3c0Cqo>

Here Jezus, om uw woord zijn wij hier bijeengekomen.
Laat in 't hart dat naar U hoort, uw genade binnenstromen.
Heilig ons, dat wij u geven hart en ziel en heel ons leven.

Ons gevoel en ons verstand zijn, o Heer, zo zonder klaarheid,
als uw Geest de nacht niet bant, ons niet stelt in 't licht der waarheid.
't Goede denken, doen en dichten moet Gij zelf in ons verrichten.

O Gij, glans der heerlijkheid, licht uit licht, uit God geboren,
maak ons voor uw heil bereid, open hart en mond en oren,
dat ons bidden en ons zingen tot de hemel door mag dringen

Welkom:

Het thema van deze viering kunnen we wellicht het best omschrijven als: 'bezint eer ge begint', want je engageren voor Jezus' Boodschap doe je niet zomaar in een opwelling. Het vraagt om een bewuste keuze. Maar wij hier als gemeenschap willen Jezus' spoor wel volgen, willen zijn weg gaan. Misschien is vandaag dan wel het ideale moment om na te denken over de vraag: 'Hoe kan ik mij dit jaar verdienstelijk maken in onze geloofsgemeenschap?' Want altijd weer zijn er nieuwe mensen nodig om Jezus' Boodschap concreet te maken. Het evangelie nodigt ons uit om na te denken over die stap en over de gevolgen van onze keuze.

Gebed om ontferming:

L.: Heer, ondanks onze goede bedoelingen
wijken wij wel eens af van de weg
die U ons toont.
Vaak denken wij sterk genoeg te zijn om
onze eigen koers te varen,
maar regelmatig stellen wij vast dat wij daarbij falen.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, wij herkennen uw beeld niet altijd in onze medemens
en sluiten onze ogen voor de noden van de anderen.
Wij grijpen de hand niet van wie hulp vraagt.
Christus, ontferm U over ons.

Heer, in deze wereld zoeken velen uw steun, uw kracht, uw licht.
U vraagt ons licht en warmte te zijn voor anderen,
maar wij geven te weinig gehoor aan uw oproep.
Heer, ontferm U over ons.

Heer, vergeef ons onze fouten en tekorten,
roep ons op tot eenheid en waarheid en doe ons leven in gerechtigheid,
zodat wij elke dag herboren worden en uw stem mogen horen.
Dat vragen wij door Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon, die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed:

Goede God,
U hebt ons Jezus geschonken om Hem te volgen,
niet onbedachtzaam, maar als een bewuste keuze,
ook als dat veel van ons vraagt.
Wij bidden U:
doe ons openstaan voor uw Woord.
Laat het ons bezielen met uw geestkracht
zodat we nieuwe wegen gaan,
op weg naar uw Rijk van gerechtigheid en vrede.
Dat Rijk is begonnen in Jezus, uw Zoon.
In Hem zal het tot voltooiing komen, in tijd en eeuwigheid. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Wijsheid (Wijsh. 9, 13-18b)

- 13 Welke mens kent Gods raadsbesluit of wie vermoedt wat de Heer wil?
14 Want armzalig is het denken van de stervelingen
en wankel zijn onze overwegingen.
15 Het vergankelijke lichaam bezwaart de ziel
en de aardse tent is een last voor de geest met vele gedachten.
16 Wij vermoeden amper de dingen op aarde;
zelfs wat voor de hand ligt ontdekken wij maar met moeite:
wie speurt er dan na wat er in de hemelen is?
17 Wie zou uw raadsbesluit gekend hebben,

als U de wijsheid niet had gegeven
en uw heilige geest niet uit de hemel had gezonden?
18 Zo zijn de paden recht gemaakt van degenen die de aarde bewonen;
zo hebben de mensen geleerd wat U aangenaam is, en zijn zij gered door de wijsheid.'

Tussenzang: Ps. 90 (89), 3-4, 5-6, 12-13, 14 en 17

refr.: Gij, Heer, zijt steeds onze toevlucht geweest
voor ieder geslacht opnieuw.

Wat sterfelijk is vergaat weer tot stof,
Gij zegt: keer terug, kind van mensen!

Voor U zijn duizend jaren één dag,
als gisteren dat al voorbij is,
een uur van slaap in de nacht.

Ons leven breekt af als een droom in de ochtend,
kortstondig is het als gras op het veld.

Des morgens ontkiemt het en schiet het op,
des avonds is het verwelkt.

Leer ons onze dagen naar waarde te schatten
en zo te komen tot wijsheid van hart.

Laat af, Heer, hoe lang nog pijnigt Gij ons?
wees toch uw dienaars genadig.

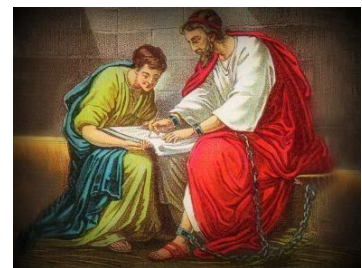
Verleen ons van nu af uw rijkste zegen
en laat heel ons leven gelukkig zijn.

Uw zegen, Heer God, moge over ons waken,
bestuur onze handen bij al wat zij doen.

Tweede lezing: Uit de brief van Paulus aan Filemon (Filem. 9b-10. 12-17)

Dierbare,
9 Hij die u schrijft, is Paulus, een oud man,
nu bovendien een gevangene van Christus Jezus,
10 en mijn verzoek betreft het kind
dat ik hier in de gevangenis heb verwekt, Onesimus,
12 Ik stuur hem terug naar u, hem, dat wil zeggen mijn hart.
13 Ik voor mij had hem graag hier gehouden,
zodat hij, als uw plaatsvervanger, voor mij zou kunnen zorgen
in mijn gevangenschap voor het evangelie.
14 Maar ik wil niets doen zonder uw instemming,
opdat uw goedheid niet afgedwongen maar spontaan is.
15 Misschien was dat wel de reden
waarom hij een tijd lang bij u weg is geweest:
dat u hem voorgoed terug zou krijgen,
16 niet meer als slaaf, maar als veel meer dan een slaaf:
als een geliefde broeder, speciaal voor mij,
en des te meer voor u, als mens en als christen.
17 Als u zich dus met mij verbonden voelt,
verwelkom hem dan alsof ik het was.

Tussenzang: Mens voor de mensen zijn (ZJ 509)

https://www.youtube.com/watch?v=6z2H-V_MZV8

**Refr: Mens voor de mensen zijn, Herder als God,
trooster voor groot en klein, zo lief als God.**

God roept zijn mensen, Hij roept ze bij naam,
opdat zij toegewijd zijn wegen gaan. *refrein*

Genade zaait Hij als zaad in hun hart,
zijn Geest vernieuwt de tijd en heelt de smart. *refrein*

Klein met de kleinen zijn, vriend onverwacht,
niet op zichzelf maar op and'ren bedacht. *refrein*

Zieken omarmen, hun tranen verstaan,
met hen de kruisweg ten einde toe gaan. *refrein*

Gods woorden spreken aanstekelijk echt,
zijn liefde tonen en doen wat Hij zegt. *refrein*

Licht in het duister zijn, laaiende vlam,
mens van vertrouwen zijn, zijn wie men kan. *refrein*

Van God gezonden, deemoedig en vrij,
teken van vrede zijn zo trouw als Hij. *refrein*

**Je kunt
Jezus niet
volgen als
je stilstaat**

visje

WWW.VISJEPOSTERS.NL

Evangelie: (Lc. 14, 25-33)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

25 Grote drommen mensen trokken met Jezus mee.
Hij richtte zich tot hen en zei:

Wie naar Mij toe komt, moet zijn vader en moeder,
zijn vrouw en kinderen, zijn broers en zusters,
ja, zelfs zijn eigen leven verfoeien;
anders kan hij geen leerling van Mij zijn.

27 Hij moet zijn kruis dragen en Mij volgen;
anders kan hij geen leerling van Mij zijn.

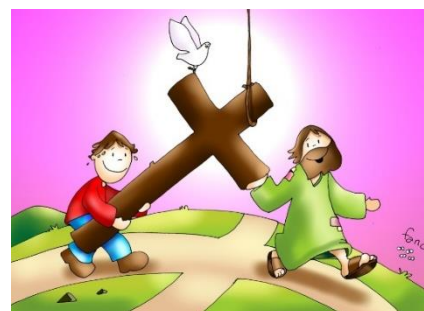
Als een van u een toren wil bouwen,
gaat hij er toch eerst eens voor zitten
om de kosten te begroten,
om te zien of hij het werk kan voltooien.
Want anders, als hij wel het fundament legt
maar de bouw niet kan afmaken,
zal iedereen die het ziet hem uitlachen

30 en zeggen:

„Hij begon te bouwen, maar afmaken kon hij het niet.”

Of als een koning ten oorlog trekt tegen een andere koning,
dan gaat hij er toch eerst eens voor zitten
om te beraadslagen of hij sterk genoeg is
om met tienduizend man op te trekken tegen de ander,
die met twintigduizend man op hem afkomt.

Als dat niet zo is stuurt hij, terwijl de ander nog ver weg is,
een gezantschap naar hem toe om naar de vredesvoorwaarden te vragen.
Zo moet ieder van u afstand doen van alles wat hij bezit;
anders kan hij geen leerling van Mij zijn.

Overwegingen:

(gebaseerd op de eerste lezing en het evangelie:)

Beste mensen,
september is begonnen en op school was dat een begin vol verwachtingen,
wensen en dromen, zowel van leerlingen als van leerkrachten.
Leerlingen weten al dat ze sommige dingen zullen moeten laten vallen.
Ze ondervinden dat ze minder tijd zullen hebben voor hun hobby's,
hun ontspanning, hun vrienden en vriendinnen,
en meer tijd aan hun studies zullen moeten besteden.
Want de school, dat is hun toekomst.
Wie er op school niets van terechtbrengt,
wie zich niet wil inzetten voor wat daar bijgebracht en aangeleerd wordt,
brengt zijn toekomst in gevaar.
Dat is ook de zorg van de leerkrachten.
Ook zij hebben grote verwachtingen, grote bekommernissen en grote zorgen.
Het beste willen ze van en voor hun leerlingen, en ze hebben daar heel veel voor over.
Ze weten dat het niet altijd makkelijk en vanzelfsprekend zal zijn,
en dat onzekerheid en twijfel dikwijls sterker zullen zijn dan zekerheid.

Onzekerheid en twijfel: precies die woorden hoorden we in de eerste lezing.
'De menselijke gedachten zijn onzeker, en de berekeningen zijn twijfelachtig',
zo klonk het, en mooier en waarachtiger kan het wellicht niet gezegd worden.
Want onzekerheid en twijfel: we hoeven daar echt niet voor op school te zijn.
Waar we ons ook bevinden, en hoe oud of hoe jong we ook zijn, we kennen dat.
Zoals we ook andere dingen kennen die in de lezing vermeld worden:
vergankelijkheid en belemmering.
En de schrijver voegt er zelfs aan toe: 'We begrijpen amper de dingen van deze wereld.'
Misschien klinkt dat overdreven, maar als we nadenken,
weten we dat we het waarom van veel dingen inderdaad niet begrijpen.
Het waarom bijvoorbeeld van de haat die mensen soms tegen elkaar hebben,
zozeer dat ze elkaar tegenwerken, vermijden, afbreken.
Het waarom dat velen alleen maar zeer veel geld willen verdienen,
zoveel dat het ondenkbaar wordt wat ze er ooit mee kunnen aanvangen.
Het waarom van de wereldwijde milieuvervuiling, wereldvervuiling, zeevervuiling,
dikwijls zo erg is dat het leven onmogelijk wordt.

Zoveel waaroms, en zo weinig zekere antwoorden.
Maar wel zeker zijn onzekerheid, twijfel, vergankelijkheid,
belemmering, onbegrijpelijkheid.
Misschien beschrijven die woorden uit de eerste lezing wel de werkelijkheid,
en de werkelijkheid is dat we beperkt zijn,
dat onze wereld, onze maatschappij, ons leven niet volmaakt is.
Zozeer onvolmaakt dat we alleen rechte wegen kunnen gaan
als God ons zijn Geest zendt, want als mens zullen we die weg nooit vinden.
Nee, daarvoor hebben we de Geest nodig die Jezus ons heeft voorgeleefd.
In het evangelie horen we welke weg.
'Als je de weg van Gods Geest wilt gaan, als je mijn weg wilt gaan,
dan kun je niet alleen maar leven voor je ouders, je partner, je kinderen,
je hebben en houden, je hele zijn, jezelf.'
Nee, dat kunnen we niet, want leerling zijn van Jezus,
dat is proberen te leven naar zijn woorden en daden.
Dat zijn woorden en daden van liefde en vrede, van nederigheid en barmhartigheid,
van hulpvaardigheid en vergevensgezindheid.
Niet alleen voor ons gezin en onze familie, maar voor alle mensen.
Jezus vertelt ook twee merkwaardige parabels:
wie een toren wil bouwen, moet nagaan of hij daar wel genoeg geld voor bezit.
Wie ten oorlog wil trekken, moet zien of zijn leger daar sterk genoeg voor is.

Zulke ernst en zulke degelijkheid vraagt Jezus van mensen die Hem willen volgen.
Niet om torens te bouwen zoals die van Babel, niet om oorlog te voeren,
maar om bewust mee te gaan op de weg die Hij ons heeft voorgeleefd.
Als mensen die geschapen zijn naar Gods beeld en gelijkenis,
die willen meehelpen aan de bouw van een wereld die er is voor al zijn schepselen.
Ewel, laten we dat proberen: leven, zoals Jezus ons heeft voorgeleefd. Amen.

(diaken Frank Allewaert)

(gebaseerd op het evangelie:)

Wat drijft jou in het leven? Waar leef jij voor? En zit er pit in je bestaan – of glijdt het leven geruisloos voorbij, smaakloos, krachteloos? Jezus stelt deze vraag vandaag, scherp en onomwonden.

De woorden uit het evangelie zijn niet mals: “Wil je mijn leerling zijn, dan moet je afstand nemen van je zekerheden, van familiebanden, van bezittingen – ja zelfs bereid zijn je leven te geven.” Het lijkt een onmogelijke opgave. En toch... deze woorden schudden wakker.

Traditioneel staan we in de septembermaand stil bij de herdenking van de bevrijding in 1944 van onze streken. Ook toen klonk de vraag: wie is bereid zich te geven voor het leven van anderen? Vandaag stellen we ons die vraag opnieuw, maar met andere accenten – minstens even ernstig. Wat betekent het nu om je kruis op te nemen?

We leven in een tijd van grote verschuivingen. De planeet zucht onder de klimaatverandering. Miljoenen mensen leven in uitzichtloze armoede. In Gaza en Oekraïne worden kinderen geboren onder bommenregen. Mensen worden gegijzeld, verdreven, gekwetst tot in het diepst van hun bestaan.

Hoe kunnen wij in zo’n wereld leerling van Jezus zijn?

Paus Franciscus roept op tot een “gedurfd leven in zorg”. In *Laudato Si’* schetst hij het beeld van een integrale ecologie: alles is met alles verbonden. De manier waarop wij omgaan met de schepping, raakt onlosmakelijk aan hoe we omgaan met de armen, met de rechtelozen, met zij die geen stem hebben. De aarde, “ons gemeenschappelijk huis”, kreunt. En tegelijk kreunen de verworpenen der aarde.

Ecologie is dus niet enkel een milieukwestie. Het is een rechtvaardigheidsvraag. Wie betaalt de prijs van onze overconsumptie? Wie blijft achter in een economie die winst vooropstelt boven menselijkheid?

De woorden van Jezus klinken dan als een roep om consequentie. Leerling zijn is niet vrijblijvend. Je bouwt geen toren zonder eerst na te denken over wat het vraagt. Vrede sluit je niet zonder moed om grenzen te overstijgen. En navolging van Jezus betekent niet alleen bidden en vroom zijn, maar kiezen voor een ander soort leven – solidair, eenvoudig, barmhartig, kwetsbaar.

Het is vijf voor twaalf. De klimaatklok tikt. De maatschappelijke ongelijkheid groeit. Oorlogen raken niet alleen ver weg, maar raken ook onze eigen ziel, onze verbondenheid als mensen. Wat is dan jouw antwoord?

Neem je kruis op. Dat is geen oproep tot lijden om het lijden, maar tot liefde die het uithoudt, die durft loslaten, delen, kiezen voor wie niets te kiezen hebben.

Laat je leven smaakvol zijn. Leef niet flets. Laat het gisten, bruisen van engagement. Breng hoop waar wanhoop woont. Breng licht in de schaduw van onrecht. Bouw aan vrede waar verdeeldheid heerst.

Want niemand anders dan jij kan dat doen.

Laten we bidden voor moed. Voor kracht om niet alleen te geloven met woorden, maar met daden van gerechtigheid en zorg.

En laten we in de geest van Jezus, en in het spoor van Franciscus van Assisi, zeggen:
"Hier ben ik. Zend mij."

(Hans Devos)

(gebaseerd op de tweede lezing:)

Jezus klinkt nogal hard in het Evangelie dat we daarnet mochten beluisteren. Mogen wij er toch een uitnodiging in lezen om eens na te denken over wie behoort tot onze 'christen-familie'. Wie is mijn broer, mijn zus ... ? Ja, wie zijn 'onze mensen', als het er op aan komt?

In elk geval, voor Jezus zijn 'gezin' en 'familie' veel meer dan vaders, moeders, kinderen, huisje, tuintje, slaapkamertje... 'Gezin' en 'familie' zijn zoveel meer: aandacht, zorg en betrokkenheid, bondgenoten en tochtgenoten, die met elkaar op weg gaan 'naar verte die niemand weet, door vuur dat mensen samensmeedt...'

Ten teken daarvan de tweede lezing van dit weekend. Daar horen we de grote Paulus, die dikwijls zo'n moeilijke theologische teksten schrijft, ineens heel direct en concreet pleiten voor een vluchtelingenkind, een weggelopen slaafje: Onesimus die bij hem is terecht gekomen. Paulus zit op dat moment in de gevangenis van Rome, en hij is oud geworden, zegt hij zelf. Onesimus kende hij wellicht van één of ander bezoek aan Kolosse, want die jongen was daar als slaaf te werk gesteld bij Filemon, een rijk en vooraanstaand lid van de kerk daar. Onesimus was op een dag weggelopen bij Filemon omwille van een diefstal bij zijn baas. En nu weet hij waarin noch waaruit. Via – via is hij bij Paulus in de gevangenis gearriveerd.

Ze hebben lang en veel met elkaar gepraat, zijn 'als familie' geworden van elkaar (Paulus noemt hem 'een geliefde broeder' en 'mijn kind dat ik in de gevangenis heb verwekt'). Hij heeft zich door Paulus laten inwijden in het christendom, en laten dopen.

En nu vraagt Paulus in zijn briefje aan Filemon of hij hem alsjeblief weer in zijn huis wil opnemen – niet meer als een slaaf, maar als een vrij man. Dan heeft hij toekomst.

Een slaaf was in die tijd niet veel waard. Een slaaf was een ding, geen mens. Je kon het voor een bepaald bedrag kopen, en het ook tweedehands verkopen. Een slaaf was een soort machientje, een wasmachine, een stofzuiger. Die 'stofzuiger' neemt tot Paulus zijn toevlucht. Laten we eerlijk zijn: Paulus had op dat moment andere dingen aan zijn hoofd: van alles meegemaakt en nu in de gevangenis. Zorg om Galatië, dat zich zo gauw laat ompraten; zorg om Korinthe met zijn seksuele uitpattingen; zorg om Efeze met die stadsgodin Diana; zorg om Rome, waar men toen al meende alleen door de Wet gered te worden...

En nu komt daar dat weggelopen slaafje uit Kolosse, dat een stomme streek heeft uitgehaald.

Het was echt niet zo raar geweest als Paulus had gezegd: 'Jongen, je bent een toffe gast, maar ik heb echt wel iets anders aan mijn hoofd.' Maar nee, die kanjer van een apostel laat die jongen uitpraten, neemt er de tijd voor, houdt hem bij zich, brengt hem tot het geloof, doopt hem, neemt hem op in de gemeenschap, en gaat tenslotte aan tafel zitten om een brief te schrijven aan de baas van Onesimus, mijnheer Filemon. Die brief is Heilige Schrift geworden, geïnspireerd en wel. Dat wil zeggen: ingegeven door de Heilige Geest.

In dit briefje van Paulus zit een geweldige boodschap: niets is onbelangrijk, niemand is onbelangrijk. Zeg dus nooit tegen iemand dat je geen tijd voor hem hebt. Dat stofzuigertje was belangrijk genoeg om een aparte brief te krijgen tussen de geïnspireerde heilige boeken. Zo denkt Paulus, zo denkt Jezus van Nazareth, zo denkt God zelf over zogenaamd onbelangrijke mensen...

Paulus vraagt iets van een medechristen, iets moeilijks, in de naam van de liefde,

namelijk vergeven. Paulus vraagt aan Filemon radicaal tegen de maatschappelijke stroom in te gaan. Wie behandelde zijn slaven als medemensen? Niemand. Ze waren slaaf en als ze wegliepen, werden ze gestraft. De hele gemeente zal lachen met Filemon, als hij de slaaf terug opneemt. We weten niet precies hoe het afgelopen is, maar Filemon zal de vraag van Paulus positief hebben beantwoord, anders zouden we de Brief niet meer hebben. Sterk toch dat dit kattenbelletje in het Nieuwe Testament is opgenomen als 'heilig' briefje. Ja, natuurlijk, want precies in zo'n dingen wordt het duidelijk waarom het 'Blijde Boodschap' is.

(met dank aan Paul Chapel, Kris Depoortere, Geert Dedecker)

Laat me een betrouwbaar mens zijn, God,
die elk toevertrouwd geheim
schroomvol bewaart, zijn leven lang.

Laat me een grootmoedig mens zijn,
die geen jaloersheid kent
wanneer anderen succes behalen.

Laat me een aanmoedigend mens zijn,
die iemand van harte kan feliciteren.

Laat me een begrijpend mens zijn,
die iedereen het recht laat
ook eens fouten te maken.

Laat me een dankbaar mens zijn,
die gelukkig is anderen te mogen helpen.

Laat me een trouw mens zijn,
die een gegeven woord nooit breekt
en die op zijn beurt vertrouwen waard is.

Laat me zo iedere dag, God,
een beetje meer de mens worden die ik nog niet ben
maar die ik toch zo graag zou worden.

Ik huiver als ik denk
aan alle levensverhalen
die ik hoor en die ik zie,
ik vraag me af:
waarom?
Waarom troosten wij niet?

Ik huiver als ik denk
aan het stille verdriet
van eenzaamheid
dat wordt geleden.
Ik vraag me af:
waarom?
Waarom vullen wij de leegte niet?

Ik huiver als ik denk
aan alle slachtoffers
van oorlog en haat.

Ik vraag me af:
waarom?
Waarom bewaren wij de vrede niet?

Ik huiver als ik denk
aan de dolende mens
die loopt in de duisternis.
Ik vraag me af:
waarom?
Waarom verlichten wij hun wegen niet?

Ik huiver als ik denk
aan de toekomst
zo troosteloos en diep.
Ik vraag me af:
waarom?
Waarom hebben wij de kracht van het hopen niet?
(zuster Everarda Harren)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God,
Schepper van hemel en aarde.

Ik geloof ook dat God zijn schepping
aan ons, mensen, heeft toevertrouwd
opdat wij zijn werk zouden voortzetten
en deze aarde voor alle mensen
bewoonbaar zouden maken.

Ik geloof in Jezus Christus,
de Verlosser van de wereld.

Ik geloof dat wij uitgenodigd worden
om mee te werken aan de bevrijding van de mens,
aan de opbouw van een betere wereld,
door ons in te zetten voor meer levenskansen voor iedereen
en om Christus' werk verder te zetten.

Ik geloof in de Heilige Geest
die de mensen tot eenheid wil brengen
in één grote gemeenschap.

Ik geloof ook dat ik persoonlijk word aangesproken
om aan deze gemeenschap mee te werken,
samen met alle mensen van goede wil. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor de vele mensen
die met Jezus meetrokken,
christenen die overal ter wereld
proberen zijn naam eer aan te doen
en 'mensen van de weg' willen zijn. Laten wij bidden...

Bidden wij voor hen die hebben afgehaakt.
Ooit wel gedoopt, maar geen volgeling gebleven,
proberen ze nu op een andere wijze hun leven zin te geven. Laten wij bidden...

Bidden wij voor hen die echt leerling willen zijn,
die veel hebben losgelaten om Jezus te volgen:
familiebanden, huis en haard.
Laten wij bidden...

Lied: Heer u bent mijn leven

- ➔ https://www.youtube.com/watch?v=Iz_9AATSgGs
- ➔ up tempo: <https://www.youtube.com/watch?v=TjbkqcWT29E>

Heer, U bent mijn leven de grond waarop ik sta
Heer, U bent mijn weg de waarheid die mij leidt
Uw woord is het pad de weg waarop ik ga
Zolang U mijn adem geeft, zolang als ik besta
Ik zal niet meer vrezen, want U bent bij mij
Heer, ik bid U, blijf mij nabij

Heer, U bent mijn kracht, de rots waarop ik bouw
Heer, U bent mijn waarheid, de vrede van mijn hart
En niets in dit leven zal ons scheiden Heer
Zo weet ik mij veilig, want uw hand laat mij nooit los
Van wat ik misdaan heb, heeft U mij bevrijd
En in uw vergeving leef ik nu

Vader van het leven, ik geloof in U
Jezus de Verlosser, wij hopen steeds op U
Kom hier in ons midden, Geest van liefde en kracht
U die via duizend wegen ons hier samen bracht
En op duizend wegen, zendt U ons weer uit
Om het zaad te zijn van Gods rijk

Gebed over de gaven:

Het is uw liefste wens, God,
dat mensen wereldwijd het leven delen met elkaar.
Aanvaard dit brood en deze wijn
als een gebaar van onze goede wil
en maak ons breken en delen hier
tot een aanzet van uw komend Rijk van vrede en gerechtigheid.
Dat vragen wij U door Jezus, uw Geliefde, uw Uitverkorene. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, barmhartige God,
omdat U een God van mensen bent,
dat U onze God genoemd wil worden,
dat U ons kent bij onze namen,
en dat U de wereld in uw handen houdt.

Want daarom hebt U ons geschapen
en geroepen in dit leven:
dat wij met U verbonden zouden zijn,
wij, uw mensenvolk op aarde.

Gezegend bent U,
Schepper van al wat bestaat;
gezegend bent U,
die ons ruimte geeft en tijd van leven;
gezegend bent U om het licht in onze ogen
en om de lucht die wij ademen.

Wij danken U voor heel de schepping,
voor alle werken van uw handen,
voor alles wat U gedaan hebt in ons midden
door Jezus Christus, onze Heer.

Daarom huldigen wij uw naam,
Heer, onze God, en aanbidden U met de woorden: **heilig ...**

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar wij mogen U wel ontmoeten
waar mensen van elkaar houden,

genade zijn voor elkaar en uw schepping eerbiedigen.

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar U geeft Uzelf aan ons,
in een medemens, in een geliefde,
in een reisgezel, in een zieke,
in Jezus, de dienaar van de wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Heer, Jezus, wij verkondigen uw dood,
en belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Om dit te herdenken
blijven wij het Brood breken voor elkaar,
zoals zovelen reeds voor ons deden.
Wij bidden voor de mensen
die een bijzondere plaats innemen in ons hart,
ook voor hen die van ons zijn heengegaan.
Laat uw mensen nooit verloren gaan,
bewaar hen in uw liefde,
schrijf hun namen in de palm van uw hand.

Zend uw Geest uit over uw Kerk.
Geef ons hoop, God.
Geef ons vrede omwille van Jezus Christus.
Met Hem en in Hem zijn wij uw mensen,
bent U onze Vader, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Opdat Hij ons openbreke,
zodat wij voor elkaar als dagelijks brood kunnen zijn
bidden wij tot God, onze Vader: **Onze Vader,...**

Leer ons opnieuw beginnen, Vader,
met onszelf en met de anderen, en vooral ook met U.
Inspireer ons door uw Goede Geest tot echte navolgers van uw Zoon.
Geef ons een groot geloof in de kracht van kleine dingen,
maak van ons doorgevers van uw warme mensenliefde.
Dan zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien naar
de wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Heer Jezus,
geef ons woorden van vrede in de mond,
geef ons daden van vrede in de hand
en geef ons vrede in ons hart,
U die onze Vrede zelf bent.
Dan kunnen wij die vrede ook uitdragen
in de wereld waarin we leven.

Moge die vrede van de Heer dan altijd met u zijn.

Lam Gods

Communielied: Wat zijn de goede vruchten (ZJ 431)

<https://www.youtube.com/watch?v=UR1cxSrzoSo>

Wat zijn de goede vruchten, die groeien aan de Geest?
De liefde en de vreugde, de vrede allermeeest,
geduld om te verdragen en goedertierenheid,
geloof om veel te vragen, te vragen honderduit;

geloof om veel te geven, te geven honderd in,
wij zullen leren leven van de verwondering:
dit leven, deze aarde, de adem in en uit,
het is van Gods genade en zijn lankmoedigheid.

En wie zijn ziel niet prijsgeeft maar vasthoudt tot het eind,
wie zijn bestaan niet kruisigt, hoezeer hij levend schijnt,
hij gaat voorgoed verloren, het leven dat hij koos
is tevergeefs geboren en eindigt vruchteloos.

Maar wie zich door de hemel laat helpen uit de droom,
die vindt de boom des levens, de Messiaanse boom,
en als hij zich laat enten hier in dit aardse dal,
dan rijpt hij in de lente tot hij vrucht dragen zal.

Slotgebed:

Laat me U zoeken, Heer, elke dag opnieuw
te midden der dingen, te midden der mensen.
Laat me U zoeken, Heer, met een vertrouwen dat nooit begeeft.
Laat me U zoeken, Heer, die elke pijn en strijd kunt zinvol maken.
Laat me U vinden, Heer, in elke mens die U mij laat ontmoeten.
Laat me U vinden, U die uit liefde mij tot liefde hebt gewekt,
in het voetspoor van Jezus, uw Zoon en ons grote Voorbeeld. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Lied: Op mijn levenslange reizen... - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=HSPrhXKyKq4>

Op mijn levenslange reizen - twijfel, donker achtervolgt mij
liefde, blind, holt voor mij uit - zing ik steeds op andere wijzen
over wie ik niet kan spreken, zing ik : 'ooit mijn hart te breken,
ooit mijn hart voor jou te breken '.

Opgereisd, pas halverwege, met een keel kapot gezongen,
met een hart voor wie gebroken kruip in onder dorenstruiken,
druk mijn ogen in de aarde, smeeek dat nu het eind zal komen,
smeeek de dood dat hij zal komen.

Spoorloos trok voorbij de twijfel, waar ik lag. De liefde keerde,
zag mij, bracht mij drank en spijs, deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen. Nooit meer zonder reisgenoot.
Nooit meer, nee, nooit meer ...

Christelijke waarden: wat zijn dat? Ze bestaan niet eens.
Waarden zijn algemeen menselijk
en geen eigendom van een godsdienst.
Maar het waardenpatroon dat Jezus ons verkondigde
vormt een enorme bron aan wijsheid,
en een krachtige levenswijze
die van de wereld een hoopvolle samenleving
waarin de liefde heerst, kan maken.
Zelfs als dit een utopie zou zijn,
waarom er dan toch niet veel radicaler voor kiezen,
want ook een afspiegeling van een utopie
is reeds een weg in de goede richting...

Suggestie

Laat enkele ouders eens vertellen wat zij opzij gezet hebben
en nog moeten inleveren voor hun kinderen.
Niet alleen financieel, maar ook aan vrije tijd, plannen en dromen.
Laat hen dan vertellen wat ze 'ervoor terugkrijgen'
en dat je als ouders uiteindelijk uit liefde voor kinderen 'kiest',
niet omdat het 'economisch' verantwoord is.

